

Cudnost pod podrážkou sešlapaných bot

Napsal uživatel Jaroos

Středa, 03 Březen 2004 01:00

Je tomu již více než týden a mně teprve teď ruka a mysl rozechvělá dovolují zachytit okamžiky, jichž bych se v prostředí trampském nikdy nenadál. Vzpomínám na okamžik, kdy úsměv ještě před chvílí vcelku odhodlaný se změnil v ten, kterému říkáme "nejistý", a já poprvé uvěřil Tonyho slovům, kterými mne na tuto akci zval: " *Přijď, bude nefalšovanéj striptýz?*". No tak jste si klikli a teď uveďme věci na pravou míru. Po pořádku. P-Klub v Trojické hostil další z řady koncertů v rámci pořadu Stopy sešlapaných bot. Místo avizovaných Šantré, skolených nemocí, se hosty pražského

[Lístku](#)

stala pražská skupina

Vnitřní světlo

Do posledního místečka našlapaný sál dával ušit, že se bude dít přece jen cosi výjimečného. Nejedna chlapci si sem tam přičísli pěšinku, já a pár dalších jsme přešli dioptrické sklo a i Michael "Tony" Antony, hlavní organizátor a "manažer" Lístku, se mi zdá jistější např. při vyhlášení cen Trapsavce, kdy rukama sem tam i vesele rozhodí, tu a tam gestem nezávazným kamaráda pozdraví a vůbec jim dá větší volnost, než když je

Vnitřní světlo na ilustračním snímku z Folkomína

foto: Zbyněk Rosendorf

tentokrát na podiu držel založené či snad jimi za zády drtil jakýs ořech nepoddajný. [Vnitřní světlo](#)

mladá pětičlenná kapela, v níž chlapeckou sekci ve složení dvou akustických kytar a basy doplňuje dívčí vokální duo, vyzbrojené navíc flétnou (příčnou i panovou) a rytmickými nástroji, celý program zahájilo. Zahrálo jak kousky vlastní, tak i několik převzatých (namátkou od Nezmarů, Sem tam, či snad dokonce Beatles). Vše ve velice příjemných aranžích, podpořené šlapající souhrou a především nádhernými hlasy obou děvčat. Chlapci se pochopitelně nechťeli nechat zahanbit, avšak v pěveckých partech jim konkurovat nemohli.

Po krátké přestávce pak nastoupil na podium Lístek. Kapela s velice výraznými melodickými písněmi, která dráždí svou posluchačskou obec svým dlouho očekávaným CD. Koncert byl pak pochopitelně z velké části ochutnávkou, předznamenávající jeho brzký křest. Lístek sám pak přidal, k dobrému pobavení publika, některé podrobnosti ze studia. Poukázal na mnohá úskalí, kdy jim zřejmě nebylo ve všech ohledech vyhověno, jako např. když příslušná píseň zněla příliš magicky, ač oni by se přikláněli spíše k mystickému pojetí (no tak nějak myslím že to bylo?:-)), patálie s cíleně nesrozumitelnou terminologií Petra Novotného a spol. typu "fade in" a "fade out" atd.

Nadešel čas pro první překvapení večera. A to stálo za to. Pamětníci loňských debat ohledně vítězky Trampské porty (autorská porta) si jistě vzpomenou na jednoho z jejich protagonistů, tedy banjistu (či banjokytaristu) Lístku - Jiřího "Alvu" Matěka. Alva byl tedy v tomto okamžiku

Cudnost pod podrážkou sešlapaných bot

Napsal uživatel Jaroos
Středa, 03 Březen 2004 01:00

sezazen do role pasivního posluchače v hledišti a Tony, ne bez potměšilého úsměvu, uvedl na podium jeho "nejoblíbenější zpěvačku" - písničkářku

Magdu Brožkovou

- do této chvíle s nadlidským úsilím ukryvanou před Alvovými slídívy pohledy. Magda tedy speciálně pro něj zahrála dvě písně ze svého repertoáru (ba i text jedné z nich příslušně upravila) a nedorozumění z loňska (neboť podle všeho o nic jiné nešlo) bylo tímto zřejmě definitivně uzavřeno.

Lístek tedy získal zpět svého oroseného spoluhráče a ještě několika kousky posunul program k jeho, možno-li to tak na koncertě říci, vrcholu. Světla se ztlumila, kapela se scvrkla do jednoho z rohů, aby vytvořila diskrétní zvukovou kulisu a Tony hlasem podbízivým přivítal na podiu TU, která

Lístek na ilustračním fotu z Jizerské noty

foto: archiv

měla uspokojit svým vystoupením tajné představy mužské (tedy především) části obecnstva. Vplula na scénu, oděna v šat respektující módní trendy trampských společenských vrstev, na zádech vzorně sbalenou uzdu. V sále zazněl jakýsi blíže nespecifikovatelný kník. Šum a náznaky chichotu bychom mohli volně přeložit jako "vážně to udělá", "no to jsem zvědav", "tomu nevěřím". Ucho cvičené mohlo navíc zachytit ono písmeny nevyjádřitelné citoslovce, jež vydává polknutí v suchém hrdle. Klobouk odlétá jako první. Přichází na řadu smyslná trčení nejrůznějších výstupků dívčího těla směrem k nejnažhavenějším civičům. Pozvolné uvolňování a odhození nejzbytečnějšího (protože nejvíce zavazujícího) kusu hadru (ve skutečnosti velice pěkně strážných šatů) až nezbyvá než stylové prádélko vzoru "vietcong army".

Vzápětí se již sálem rozléhá vítězný řev

vyvoleného

- a ruce dosud anonymní rozepínají poslední přezku na JEJÍCH zádech. Můj výhled zakrývá množství střapatých, podivně se kývajících hlav, jejichž jedinou výmluvou je fotoaparát v ruce. Oči všech visí na podiu a očekávají JEJÍ otočení se čelem k obecnstvu. Málokdo si všimne dvou floutků, kteří se objevili těsně pod ním. Jeden z nich zůstává na místě a druhý přebíhá na druhou stranu. V jejich rukou se rozvíjí cosi obrovského, upevněného na dvou tyčích a postupně zakrývajícího vše, co "bylo až dosud vidět". Člověk nemá ani šanci se v údivu sám pro sebe vyhrknout: "He??". Gigantický nápis, nekompromisní a pochyby bolestně nepřipouštějící: TYPICKY BRDSKÁ MLHA. Když se "rozptýlila", je ONA již ve spacáku - odpočívající, spící. Tak tohle máš, Tony, u mně schovaný?

Uvolnění přináší poslední z lístkovských písní, včetně závěrečné

Eluyla

, proslulé, mohu-li to tak říci, od Prahy po Horní Jelení a já přemýšlím, co si "trampské marketingové oddělení" vymyslí příště. Tipuji zápas sličných trampek v bahně. Ale i kdyby ne.

Cudnost pod podrážkou sešlapaných bot

Napsal uživatel Jaroos

Středa, 03 Březen 2004 01:00

Na koncertech Lístku se budete bavit i bez toho. Šanci máte už v březnu při křtu jejich nového CD. Uvidíme se tam?